I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/41/EU

annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010,

miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 157 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [1],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä [2],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin, maatalousalalla toimivat ammatinharjoittajat mukaan lukien, ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten suojeluun raskauden ja synnytyksen perusteella 11 päivänä joulukuuta 1986 annetulla neuvoston direktiivillä 86/613/ETY [3] varmistetaan, että miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta sovelletaan jäsenvaltioissa itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin ja tällaisessa toiminnassa avustaviin. Direktiivi 86/613/ETY ei ole ollut itsenäisten ammatinharjoittajien ja heidän puolisoidensa osalta kovin tehokas, ja sen soveltamisalaa olisi harkittava uudelleen, koska sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja häirintää esiintyy myös palkkatyön ulkopuolella. Selkeyden vuoksi direktiivi 86/613/ETY olisi korvattava tällä direktiivillä.

(2) Komissio ilmoitti 1 päivänä maaliskuuta 2006 päivätyssä tiedonannossaan ”Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelma”, että se aikoo sukupuolten tasa-arvoa koskevaa hallintotapaa parantaakseen tarkastella unionin nykyistä tasa-arvolainsäädäntöä, joka ei sisältynyt vuonna 2005 tapahtuneeseen uudelleenlaadintaan, säädösten päivittämiseksi, nykyaikaistamiseksi ja tarpeen mukaan niiden laatimiseksi uudelleen. Direktiivi 86/613/ETY ei sisältynyt tähän uudelleenlaadintaan.

(3) Neuvosto kehotti 5 ja 6 päivänä joulukuuta 2007 antamissaan päätelmissä ”Naisten ja miesten tasapainoiset roolit työpaikkojen, kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta” komissiota harkitsemaan, onko direktiiviä 86/613/ETY tarvittaessa tarkistettava itsenäisten ammatinharjoittajien ja heitä avustavien puolisoiden äitiyteen ja isyyteen liittyvien oikeuksien turvaamiseksi.

(4) Euroopan parlamentti on johdonmukaisesti kehottanut komissiota tarkastelemaan uudelleen direktiiviä 86/613/ETY erityisesti itsenäisten ammatinharjoittajien äitiyssuojelun tehostamiseksi ja itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoiden tilanteen parantamiseksi.

(5) Euroopan parlamentti on jo ilmaissut kantansa näihin kysymyksiin itsenäisten ammatinharjoittajien avustavien aviopuolisoiden tilanteesta 21 päivänä helmikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa [4].

(6) Komissio vahvisti 2 päivänä heinäkuuta 2008 päivätyssä tiedonannossaan ”Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma: mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu 2000-luvun Euroopassa”, että on tarpeen toteuttaa toimia yrittäjyyteen liittyvien sukupuolierojen kaventamiseksi sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen parantamiseksi.

[1] EUVL C 228, 22.9.2009, s. 107.
[2] Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 8. maaliskuuta 2010 (EUVL C 123 E, 12.5.2010, s. 5), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. toukokuuta 2010.
[3] EYVL L 359, 19.12.1986, s. 56.
[4] EYVL C 85, 17.3.1997, s. 186.

(7) Joukko säädöksiä, jotka koskevat tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa ja joita sovelletaan itsenäiseen ammatinharjoittamiseen, on jo voimassa; näitä ovat erityisesti miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/7/ETY ([1]) sekä miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5 päivänä heinäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY ([2]). Tätä direktiiviä ei näin ollen olisi sovellettava aloilla, jotka jo kuuluvat muiden direktiivien soveltamisalaan.

(8) Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa järjestää omat sosiaaliturvajärjestelmänsä. Jäsenvaltioiden yksinomainen toimivalta omien sosiaaliturvajärjestelmiensä järjestämisen suhteen käsittää muun muassa päätökset tällaisten järjestelmien ja niihin liittyvien laitosten perustamisesta, rahoituksesta ja hallinnoinnista samoin kuin etuuksien sisällöstä ja myöntämisestä, maksujen tasosta sekä niiden saannin edellytyksistä.

(9) Tätä direktiiviä olisi sovellettava itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän puolisoihinsa tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, heidän elinkumppaneihinsa, jos he kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin säännöllisesti osallistuvat elinkeinotoiminnan harjoittamiseen. Tällaisten puolisoiden ja, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, elinkumppaneiden tilanteen parantamiseksi heidän työnsä olisi tunnustettava.

(10) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava kysymyksiin, jotka kuuluvat naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelun täytäntöönpanoa koskevien muiden direktiivien, erityisesti miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY ([3]), soveltamisalaan. Muun muassa direktiivin 2004/113/EY 5 artiklaa, joka koskee vakuutuspalveluita ja niihin liittyviä rahoituspalveluita, sovelletaan edelleen.

(11) Tätä direktiiviä olisi sukupuoleen perustuvan syrjinnän estämiseksi sovellettava sekä välittömään että välilliseen syrjintään. Häirintää ja sukupuolista häirintää olisi pidettävä syrjintänä, ja ne olisi siksi kiellettävä.

(12) Tällä direktiivillä ei tulisi rajoittaa kansallisessa lainsäädännössä määritellystä siviilisäädystä tai perheasemasta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita.

(13) Tasa-arvoisen kohtelun periaatteen olisi tässä direktiivissä tarkoitetuilla aloilla katettava itsenäisten ammatinharjoittajien ja kolmansien osapuolten väliset suhteet, mutta ei itsenäisen ammatinharjoittajan ja hänen puolisonsa tai elinkumppaninsa välisiä suhteita.

(14) Itsenäisen ammatinharjoittamisen alalla tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen merkitsee sitä, että esimerkiksi yrityksen perustamiseen, varustamiseen tai laajentamiseen tai muunlaisen itsenäisen ammatinharjoittamisen aloittamiseen tai laajentamiseen ei saa liittyä mitään sukupuoleen perustuvaa syrjintää.

(15) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklan 4 kohdan nojalla jäsenvaltiot saavat pitää voimassa tai toteuttaa erityisetuja tarjoavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa aliedustettuna olevan sukupuolen toimimista itsenäisenä ammatinharjoittajana taikka ehkäistä tai hyvittää kyseisten henkilöiden ammattiuraan liittyviä haittoja. Positiivisten erityistoimien kaltaisten toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on saavuttaa sukupuolten tasa-arvo käytännössä, ei olisi lähtökohtaisesti katsottava olevan vastoin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun oikeusperiaatetta.

(16) On tarpeen varmistaa, että puolisoiden taikka, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, elinkumppaneiden välisen yhtiön perustamisen edellytykset eivät ole ankarammat kuin muiden henkilöiden välisen yhtiön perustamisen edellytykset.

(17) Jos sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluvien itsenäisten ammatinharjoittajien puolisot tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, elinkumppanit osallistuvat perheyrityksen toimintaan, myös heillä olisi oltava oikeus sosiaaliturvaan. Jäsenvaltiot olisi velvoitettava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen sosiaaliturvan järjestämiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on erityisesti päätettävä, pannaanko tämä sosiaaliturva täytäntöön pakollisena vai vapaaehtoisena. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tällainen sosiaaliturva voi määräytyä suhteessa osallistumiseen itsenäisen ammatinharjoittajan toimintaan ja/tai maksujen tasoon.

(18) Raskaana olevien itsenäisten ammatinharjoittajien ja itsenäisten ammatinharjoittajien raskaana olevien puolisoiden tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, raskaana olevien elinkumppanien taloudellisesti ja fyysisesti suojattoman tilanteen vuoksi heille on tarpeen myöntää oikeus äitiysetuuksiin. Jäsenvaltioilla on edelleen toimivalta järjestää tällaiset etuudet, myös vahvistaa maksujen taso ja kaikki etuuksia ja maksuja koskevat järjestelyt edellyttäen, että tämän direktiivin vähimmäisvaatimuksia noudatetaan. Ne voivat erityisesti määritellä, minä aikana ennen ja/tai jälkeen synnytyksen oikeus äitiysetuuksiin myönnetään.

([1]) EYVL L 6, 10.1.1979, s. 24.
([2]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.
([3]) EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

(19) Ajanjakso, jonka aikana naispuolisille itsenäisille ammatinharjoittajille sekä itsenäisten ammatinharjoittajien naispuolisille puolisoille tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, naispuolisille elinkumppaneille myönnetään äitiysetuuksia, on yhtä pitkä kuin tällä hetkellä voimassa oleva unionin tasolla sovellettava palkansaajien äitiysloma. Jos palkansaajien äitiysloman kestoa muutetaan unionin tasolla, komission olisi laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan, olisiko myös 2 artiklassa tarkoitetuille naispuolisille itsenäisille ammatinharjoittajille sekä itsenäisten ammatinharjoittajien naispuolisille puolisoille tai elinkumppaneille myönnettävien äitiysetuuksien kestoa muutettava.

(20) Itsenäisen ammatinharjoittamisen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi naispuolisille itsenäisille ammatinharjoittajille sekä itsenäisten ammatinharjoittajien naispuolisille puolisoille tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, naispuolisille elinkumppaneille olisi annettava oikeus käyttää tilapäisiä sijaisia tarjoavia olemassa olevia palveluja, joiden ansiosta he voivat keskeyttää ammattinsa harjoittamisen raskauden tai äitiyden vuoksi, tai mahdollisia olemassa olevia kansallisia sosiaalipalveluja. Mahdollisuus käyttää tällaisia palveluja voi olla vaihtoehto äitiysrahalle tai sen osa.

(21) Sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneilla henkilöillä olisi oltava asianmukaiset oikeussuojakeinot. Tehokkaamman suojelun turvaamiseksi yhdistyksillä, järjestöillä ja muilla oikeushenkilöillä olisi oltava valtuudet, jos jäsenvaltiot niin päättävät, aloittaa menettely joko uhrin puolesta tai tukemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomioistuimissa edustamista ja puolustautumista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista.

(22) Itsenäisten ammatinharjoittajien sekä itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoiden tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, elinkumppaneiden suojelua sukupuoleen perustuvalta syrjinnältä olisi tehostettava nimeämällä kussakin jäsenvaltiossa yksi tai useampi elin, jolla on valtuudet analysoida asiaan liittyviä ongelmia, tutkia ratkaisumahdollisuuksia ja antaa uhreille käytännön apua. Nämä elimet voivat olla samoja kuin ne, jotka vastaavat jäsenvaltioissa tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta.

(23) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäisvaatimuksista, joten jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä.

(24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa toteutettavan toimen tavoitetta eli yhteisen korkeatasoisen suojan varmistamista syrjintää vastaan kaikissa jäsenvaltioissa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan puitteet itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien ja tällaisessa toiminnassa avustavien miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioissa niiden kysymysten osalta, jotka eivät kuulu direktiivien 2006/54/EY ja 79/7/ETY soveltamisalaan.

2. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla kuuluu edelleen direktiivin 2004/113/EY soveltamisalaan.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan:

a) itsenäisiin ammatinharjoittajiin eli kaikkiin kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin omaan lukuunsa ansiotoimintaa harjoittaviin henkilöihin;

b) itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoihin tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, heidän elinkumppaneihinsa, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä liikekumppaneita mutta jotka osallistuvat säännöllisesti ja kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin itsenäisen ammatinharjoittajan toimintaan ja suorittavat samoja tehtäviä tai avustavia tehtäviä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”välittömällä syrjinnällä” tarkoitetaan sitä, että henkilöä kohdellaan sukupuolen perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan, on kohdeltu tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa;

b) ”välillisellä syrjinnällä” tarkoitetaan sitä, että näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa henkilöt näiden sukupuolen perusteella erityisen epäedulliseen asemaan toiseen sukupuoleen verrattuna, paitsi jos kyseisellä säännöksellä, perusteella tai käytännöllä on puolueettomasti perusteltavissa oleva oikeutettu tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia;

c) ”häirinnällä” tarkoitetaan tilannetta, jossa ilmenee henkilön sukupuoleen liittyvää ei-toivottua käytöstä, jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan kyseisen henkilön arvoa ja tällä tavoin luodaan uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä tai hyökkäävä ilmapiiri;

d) ”sukupuolisella häirinnällä” tarkoitetaan tilannetta, jossa ilmenee ei-toivottua sanallista, sanatonta tai fyysistä, luonteeltaan sukupuolista käytöstä, jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan henkilön arvoa erityisesti luomalla uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä tai hyökkäävä ilmapiiri.

4 artikla

Tasa-arvoisen kohtelun periaate

1. Tasa-arvoisen kohtelun periaatteella tarkoitetaan, että julkisella tai yksityisellä sektorilla ei saa esiintyä minkäänlaista sukupuoleen perustuvaa syrjintää, ei välitöntä eikä välillistä, kun on kyse esimerkiksi yrityksen perustamisesta, varustamisesta tai laajentamisesta taikka minkä tahansa muun itsenäisen ammatinharjoittamisen aloittamisesta tai laajentamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla häirintää ja sukupuolista häirintää on pidettävä sukupuoleen perustuvana syrjintänä, ja sen vuoksi ne ovat kiellettyjä. Sitä, vastustaako henkilö tällaista käytöstä vai alistuuko hän siihen, ei voida käyttää perusteena kyseistä henkilöä koskevissa päätöksissä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla käskyä tai ohjetta syrjiä henkilöitä sukupuolen perusteella on pidettävä syrjintänä.

5 artikla

Positiiviset erityistoimet

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä miesten ja naisten välisen täyden tosiasiallisen tasa-arvon varmistamiseksi työelämässä, esimerkiksi naisten yrittäjyyttä koskevien aloitteiden edistämiseksi.

6 artikla

Yhtiön perustaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että edellytykset puolisoiden taikka, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, elinkumppaneiden välisen yhtiön perustamiseksi eivät ole ankarammat kuin muiden henkilöiden välisen yhtiön perustamisen edellytykset, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tiettyyn toimintaan osallistumista koskeviin erityisiin edellytyksiin, joita sovelletaan kumpaankin sukupuoleen yhtäläisesti.

7 artikla

Sosiaaliturva

1. Jäsenvaltion, jossa on itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmä, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetuilla puolisoilla ja elinkumppaneilla on oikeus sosiaaliturvaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, pannaanko 1 kohdassa tarkoitettu sosiaaliturva täytäntöön pakollisena vai vapaaehtoisena.

8 artikla

Äitiysetuudet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetuille naispuolisille itsenäisille ammatinharjoittajille ja naispuolisille puolisoille ja elinkumppaneille voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti myöntää riittävä äitiysraha, jonka ansiosta he voivat keskeyttää ammattitoimintansa raskauden tai äitiyden vuoksi vähintään 14 viikoksi.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, myönnetäänkö 1 kohdassa tarkoitettu äitiysraha pakollisena vai vapaaehtoisena.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu äitiysraha katsotaan riittäväksi, jos se takaa tulon, joka vastaa vähintään:

a) etuutta, jonka asianomainen henkilö saisi terveydellisistä syistä tapahtuneen toimintansa keskeytymisen vuoksi; ja/tai

b) aiemmalla vertailukelpoisella kaudella saatujen tulojen tai voiton keskimääräistä menetystä, ylittämättä kuitenkaan kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti säädettyä ylärajaa; ja/tai

c) muuta kansallisessa lainsäädännössä vahvistettua perheetuutta, ylittämättä kuitenkaan kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti säädettyä ylärajaa.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitetut naispuoliset itsenäiset ammatinharjoittajat ja naispuoliset puolisot tai elinkumppanit voivat käyttää olemassa olevia tilapäisiä sijaisia tarjoavia palveluja tai mahdollisia olemassa olevia kansallisia sosiaalipalveluja. Jäsenvaltiot voivat säätää, että mahdollisuus käyttää tällaisia palveluja on vaihtoehto tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle äitiysrahalle tai sen osa.

9 artikla

Oikeuksien puolustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa varten tarkoitetut oikeudelliset tai hallinnolliset menettelyt, mukaan lukien jäsenvaltioiden aiheellisina pitämät sovittelumenettelyt ovat – myös sen suhteen päätyttyä, jossa syrjinnän väitetään tapahtuneen – kaikkien niiden henkilöiden käytettävissä, jotka katsovat, että heille on aiheutunut haittaa tai vahinkoa sen vuoksi, ettei heihin ole sovellettu tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdistykset, järjestöt ja muut oikeushenkilöt, joilla kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti on oikeutettua etua sen varmistamisesta, että tätä direktiiviä noudatetaan, voivat aloittaa tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi säädetyn oikeudellisen tai hallinnollisen menettelyn kantajan tai valittajan suostumuksella hänen puolestaan tai häntä tukeakseen.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei rajoita sellaisten kansallisten sääntöjen noudattamista, jotka koskevat määräaikoja tasa-arvoisen kohtelun periaatetta koskevien kanteiden nostamiselle.

10 artikla

Korvaus tai hyvitys

Jäsenvaltioiden on otettava kansallisessa oikeusjärjestyksessään käyttöön tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneelle henkilölle aiheutuneista menetyksistä tai vahingoista tosiasiallinen ja tehokas korvaus tai, jos jäsenvaltiot niin päättävät, hyvitys, joka on varoittava ja oikeasuhteinen kärsittyyn menetykseen tai vahinkoon nähden. Tällaiselle korvaukselle tai hyvitykselle ei saa ennalta vahvistaa enimmäismäärää.

11 artikla

Tasa-arvoelimet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin 2006/54/EY 20 artiklan mukaisesti nimetyllä yhdellä tai useammalla elimellä on myös toimivalta edistää, analysoida, valvoa ja tukea kaikkien tässä direktiivissä tarkoitettujen henkilöiden tasa-arvoista, sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä vapaata kohtelua.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tehtäviin kuuluu:

a) avustaa itsenäisesti syrjinnän uhriksi joutuneita henkilöitä näiden tekemiä syrjintävalituksia tutkittaessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uhrien ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhdistysten, järjestöjen tai muiden oikeushenkilöiden oikeuksia;

b) toteuttaa riippumattomia selvityksiä syrjintään liittyvistä kysymyksistä;

c) julkaista riippumattomia raportteja ja antaa suosituksia kaikista tällaiseen syrjintään liittyvistä kysymyksistä;

d) vaihtaa käytettävissä olevia tietoja asianmukaisella tasolla vastaavien eurooppalaisten elinten, kuten Euroopan tasa-arvoinstituutin, kanssa.

12 artikla

Sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen

Jäsenvaltioiden on otettava aktiivisesti huomioon tavoitteena oleva miesten ja naisten tasa-arvo laatiessaan ja pannessaan täytäntöön lakeja, asetuksia, hallinnollisia määräyksiä, toimintalinjoja ja toimintaa tässä direktiivissä tarkoitetuilla aloilla.

13 artikla

Tietojen jakaminen

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä sekä jo voimassa olevista asiaa koskevista säännöksistä tiedotetaan niiden alueella kaikin asianmukaisin tavoin niille, joita asia koskee.

14 artikla

Suojan taso

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat miesten ja naisten välisen tasa-arvoisen kohtelun periaatteen turvaamisen kannalta suotuisampia kuin tämän direktiivin säännökset.

Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa peruste alentaa jäsenvaltioiden jo tarjoamaa syrjinnän vastaisen suojan tasoa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

15 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki saatavilla olevat tämän direktiivin soveltamista koskevat tiedot viimeistään 5 päivänä elokuuta 2015.

Komissio laatii tiivistelmän muodossa olevan kertomuksen toimitettavaksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 5 päivänä elokuuta 2016. Tässä kertomuksessa olisi otettava huomioon kaikki palkansaajien äitiysloman kestoa koskevat oikeudelliset muutokset. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

2. Komission kertomuksessa on otettava huomioon sidosryhmien näkökannat.

16 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä elokuuta 2012. Niiden on toimitettava nämä säännökset viipymättä kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa saada kahden vuoden lisäajan 5 päivään elokuuta 2014 7 artiklan noudattamiseksi sekä 8 artiklan noudattamiseksi 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen naispuolisten puolisoiden ja elinkumppaneiden osalta, jos tämä on erityisten vaikeuksien vuoksi perusteltua.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 86/613/ETY 5 päivästä elokuuta 2012.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 7 päivänä heinäkuuta 2010

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BUZEK	O. CHASTEL